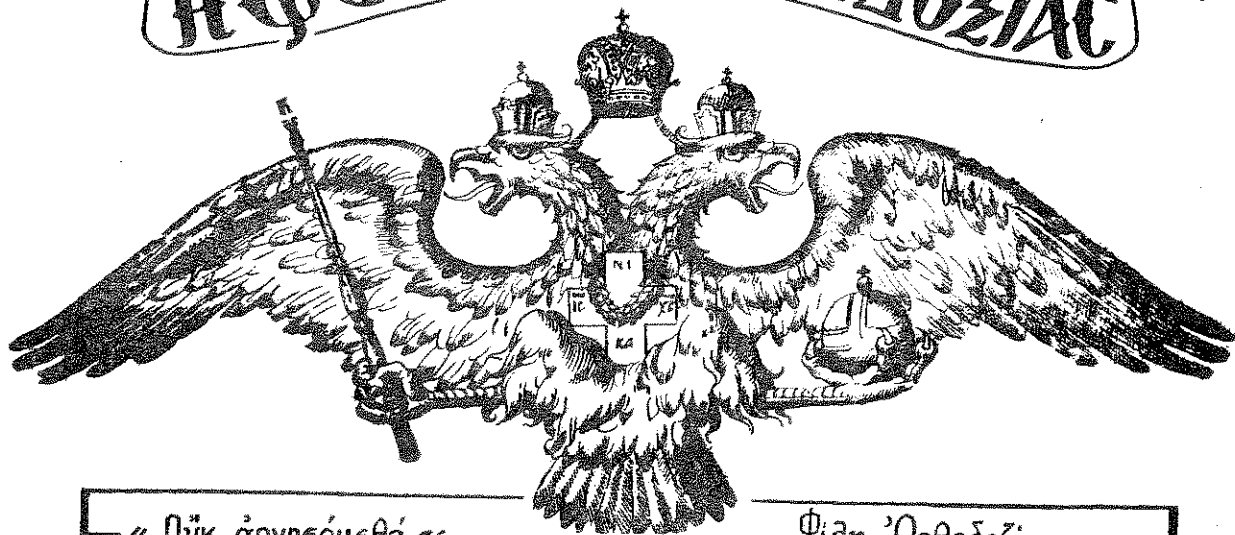

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φδλ. 570

Ἔτος ΚΔ'.

15 Ἰουλίου 1969 (Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φδλλου Δρχ. 1

Τηλ. 628.280

Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Οἱ ἀόρατοι σύμμαχοί μας

«Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος
Μαρτύρων...» (Ἐβρ. ΙΒ' 1).

Δὲν εἶναι ἡ πάλη ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν μόνον πρὸς τοὺς ὁρατοὺς τῆς Ἀληθείας ἐχθροὺς, πρὸς τοὺς ἀρνητάς, τοὺς ποικιλωνύμους «ψευδοχρίστους καὶ ψευδοπροφήτας» τῆς ἐποχῆς, οἵτινες λυμαίνονται τὴν Ὁρθόδοξον Πατρίδα μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν διάβολον, πρὸς «τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους», τῶν ὁποίων συνεχῆς ἐπιδίωξις εἶναι ἡ κατάλυσις τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἡ καθ' ἡμῶν ἐπιβουλὴ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων εἶναι ὠργανωμένη ἀπὸ πολλοῦ, μὲ ἀριστοτεχνικὴν δὲ μεθοδικότητα προχωροῦν πρὸς τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν καταχθονίων σκοπῶν των.

Εὐρισκόμεθα ἐν τῇ πραγματικότητι ἐντὸς κλοιοῦ, ὅστις ὁσημέραι μᾶς περισφίγγει περισσότερο.

Ἡ ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀπολύτρωσις μας εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατος, διότι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ οἱ αὐτοπροβαλλόμενοι ὡς ἐκπρόσωποι τῆς

ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀγνοοῦντες τὸν ἀκοίμητον τῆς Ὁρθοδοξίας φρουρόν, τὸν εὐσεβέστατον κλῆρον καὶ λαόν, μᾶς καταπροδίδουν εἰς τὰ διάφορα μετὰ τῶν ἑτεροδόξων «συμπόσια καὶ συνέδριά των.

Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Δομήτορος τῆς Ἀχράντου Ἐκκλησίας Ἰησοῦ, τοῦ Ἐσταυρωμένου Λυτρωτοῦ, τῶν Θεοκηρύκων Ἀποστόλων, τῶν Θεοφόρων καὶ θαυματουργῶν Πατέρων περὶ ἀποφυγῆς τῆς μετὰ τῶν αἰρετικῶν κοινωνίας, καταπατοῦνται θρασύτατα, οἱ δὲ ὑπεραμυνόμενοι τῶν αἰωνοβίων ὀρθοδόξων θεσμῶν καὶ ἐθῶν, θεωροῦνται ὡς «ἄρτηριο-σκληρωμένοι καὶ καθυστερημένοι».

Εἶναι ἤδη ἐξώφθαλμος ἡ ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τῶν «Οἰκουμενιστῶν» προανακρουσθεῖσα ἐπιδίωξις περὶ συγχωνεύσεως ὅλων τῶν θρησκειῶν εἰς μίαν «Οἰκουμενικὴν Πανθηρσκειαν» ἥτις ἐν τῷ πραγματικότητι θὰ εἶναι «συν-αγωγή πονηρευομένων», Ἀντίχριστος.

Τί λοιπόν ; θὰ θριαμβεύσῃ τὸ κακόν καὶ θὰ διαψευσθοῦν αἱ περὶ τοῦ ἀκαταλύτου τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἐκκλησίας Ἐπαγγελίαι τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ τῆς ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως; Μὴ γένοιτο! «Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τὶς ἀνθέστηκε;» (Ρωμ. Θ' 19).

Ὅσονδήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἂν φαίνεται ἡ σκοτεινὴ παράταξις, θὰ διαλυθῇ ὡς ἱστὸς ἀράχνης διὰ τῆς ὑπερόπλου Δυνάμεως τοῦ «Κυρίου τῶν Δυνάμεων» ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Διότι ὅπως εἰς τὴν παράταξιν τοῦ σκότους ὑπάρχει ἡ συνέργεια τῶν ἀοράτων πονηρῶν Δυνάμεων, οὕτω καὶ εἰς τὴν παράταξιν τῶν ὀπλιτῶν τοῦ Κυρίου ὑπάρχει ἡ κραταιοτάτη πρὸς αὐτὴν συμμαχία τῶν ἀπείρων ἁγίων οὐρανίων Ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι «εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα (ὑπὸ τοῦ Θεοῦ) διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν» (Ἐβρ. Α' 16), ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων Πάντων, οἵτινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν εὐρίσκονται περίξ ἡμῶν τῶν τῆς Στρατευομένης ἐπὶ γῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὀπλιτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς ἐνήργησε καὶ θὰ ἐνεργῇ εἰς τὸ διηνεκές τὰ ἔνδοξα καὶ θαυμαστά, διὰ νὰ δοξάζῃ τοὺς ἁγίους Του καὶ διὰ νὰ παρακινή διὰ τῶν τοιούτων πρὸς μίμησιν αὐτῶν τοὺς ἐπὶ γῆς ἀγωνιζομένους τὸν καλὸν ἀγῶνα δούλους Του.

Ὑπῆρξαν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας «καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθησαν ὑπὲρ δύναμιν» (Β' Κορινθ. α' 8) καὶ ἐκλεκτοὶ δοῦλοι τοῦ Κυρίου, ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ αὐτὸς οὗτος ὁ διὰ πυρίνου ἄρματος ἀναληφθεὶς «ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν» πυρίπνους Ἡλίας, ὅστις μετὰ τὰ τόσα θαυμαστά, ἅτινα δι' αὐτοῦ ἐνήργησεν ὁ Θεός, φοβηθεὶς τὰς ἀπειλὰς τῆς Ἰεζάβελ ἀνεχώρησε μακρὰν τῆς Σαμαρείας εἰς τὸ Ὄρος Χωρήβ, ἔνθα ἀπολογούμενος πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν φυγὴν του ἔλεγε: «Κύριε τὴν διαθήκην σου ἐγκατέλιπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, τὰ θυσιαστήρια σου καθεῖλον, τοὺς προφῆτας σου ἐφόνευσαν διὰ τῆς ρομφαίας, καὶ ἀπέμεινα ἐγὼ ΜΟΝΩΤΑΤΟΣ, καὶ ζητοῦσι καὶ τὴν ἰδικὴν μου ψυχὴν. Τί πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ὁ Θεός; «ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου»... καὶ θὰ χρίσῃ τὸν Ἐλισαίε ὡς διά-

δοχόν σου Προφῆτην, γινώριζε δὲ ὅτι ἔχω φυλάξει ἑπτὰ χιλιάδας πιστοὺς δούλους μου οἵτινες δὲν ἐγονάτισαν εἰς προσκύνησιν τοῦ Βάαλ, τοῦ ψευδοθεοῦ.

Ἐν ἀγνοίᾳ λοιπὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ, εἶχεν ὁ Θεὸς ἐκλέξει τὸν Διάδοχόν του Προφῆτην Ἐλισαίε, καὶ εἶχε φυλάξει «τὸ λείμμα» τῶν ἑπτὰ χιλιάδων πιστοῦ λαοῦ του.

Ὁ δὲ Προφῆτης Ἐλισαίε, ὅταν μετὰ ταῦτα ἐπολιορκήθη ἡ Δωθαίμ, πόλις τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ὁποίαν διέμεινεν οὗτος, εἶπεν εἰς τὸν ἀναγγέλαντα εἰς αὐτὸν τὸ γεγονός ἐντρομον ὑπηρέτην του. Μὴ φοβεῖσαι τοὺς ἐχθρούς, διότι ἀπείρως περισσότεροι εἶναι οἱ σύμμαχοί μας. Καὶ ἐπειδὴ ἐδισπότησεν εἰς τοὺς λόγους του ὁ ὑπηρέτης, ἤνοιξε διὰ προσευχῆς του ὁ Προφῆτης τοὺς ψυχικοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδεν οὗτος κύκλῳ τῆς πόλεως τὴν κραταιοτάτην ἀόρατον διὰ τῶν σωματικῶν ὀφθαλμῶν παράταξιν τοῦ Κυρίου, πλῆθος ἱππέων καὶ πυρίνων ἄρμάτων. Ἡ ἐπελθοῦσα δὲ μετὰ ταῦτα θαυμαστὴ ἀπολύτρωσις τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέδειξε τὴν ὑπέροπλον δύναμιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων. (Δ' Βασιλ. Κεφ. ΣΤ').

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας προσέτι τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἐζεκίου κατήσχυνεν ὁ Θεὸς τὸν πολιορκήσαντα τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἀλαζόνα Σενναχηρείμ, ἀποστείλας διὰ τῶν προσευχῶν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Προφῆτου Ἡσαίου, ἓνα καὶ μόνον ἄγγελον, ὅστις ἐφόνευσεν εἰς μίαν στιγμὴν τῆς νυκτὸς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας στρατιώτας, τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. (Ἡσαίας Κεφ. ΛΖ').

«Καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος» περὶ ὅλων τῶν εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Νέαν Διαθήκην ἐπαγγελιῶν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ πρὸς τοὺς πιστοὺς δούλους Του ὅλων τῶν αἰώνων περὶ τοῦ ἀκαταλύτου τῆς Ἐκκλησίας Του, αἵτινες ἐβεβαιώθησαν καὶ θὰ ἐπιβεβαιωθῶνται πάντοτε «διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων».

Κατὰ ταῦτα, εἶναι πλέον ἢ βέβαιος ὁ τελικὸς τῆς Ὁρθοδοξίας θρίαμβος. Πιστεύ-

ομεν ἀκραδάντως εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ.

Τὸ πρόβλημα ὅμως δὲν ἔγκειται εἰς τὸ βέβαιον τελικὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ εἰς τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ προνομίου ἡμῶν ὡς πληρώματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἀνταξίαν ἐκπροσώπησιν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν πονηρὸν αἰῶνα μας.

Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι πρέπει νὰ διατηρήσωμεν ἀλώβητον καὶ ἀνόθευτον τὴν Ὁρθοδοξίαν πάση θυσίᾳ, διότι αὕτη καὶ μόνη εἶναι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένη «Μία ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία», καὶ ἐντὸς αὐτῆς μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ ἔνωσις τῶν διασκορπισμένων προβάτων τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν ἀγῶνες σκληροί, ἴσως καὶ αἱματηροί διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι θὰ μᾶς ἐνισχύσῃ ὁ Θεὸς διὰ νὰ μιμηθῶμεν τοὺς ἁγίους Μάρτυρας, οἵτινες «φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους... δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγυνὴ ἡ πῆξις· ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα...»

Εἶναι μεγάλη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πάσχειν, διότι γίνεται εὖτος συμμετοχὸς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, «ἀνταναπληρῶν τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ Σώματος αὐτοῦ», τοῦτέστι τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Του (Κολασ. Α' 14).

Ἡ πρὸς ἡμᾶς βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων του εἶναι ἐξησφαλισμένη. Διότι «οὐδέτι ἐσμέν ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐπικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρωνιαίου (λίθου) αὐτοῦ (τοῦ θεμελίου) Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. Β' 17).

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ Λειτουργία τῶν Ναῶν τῶν Παλαιομερολογιτῶν

Ἐρουθμίσθη τὸ θέμα τῆς λειτουργίας τοῦ Ναοῦ τῶν Παλαιομερολογιτῶν, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μητροπόλεως Δράμας.

Ἡδὴ, ἐπετρέθη ἡ ἐλευθέρᾳ λειτουργία του καὶ ἱκανοποιεῖται οὕτω τὸ αἶτημα τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

ΕΘΝΟΣ. (19η Ἰουνίου 1969)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Α' Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως
Ἐν Ἀθήναις τῇ 16.6.1969

Πρὸς τὸ Ἀρχιεπὶσκόπον Βασ. Χωροφυλακῆς Διοικήσεως Ἀστυνομίας—Ἀσφαλείας.

Ἀριθ. πρωτ. 77902

Θέμα: «Περὶ τῶν Ναῶν τῶν Παλαιομερολογιτῶν».

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 3107)26.4.1969 ἡμετέρῳ ἐγγράφῳ ἀπόψεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν Ναῶν τῶν Παλαιομερολογιτῶν ἔχουσιν ὀρθῶς ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς.

Δοθέντος ὅμως, ὅτι τὸ θέμα τῆς λειτουργίας τῶν Ναῶν τῶν Παλαιομερολογιτῶν θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαίτερας μελέτης ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀναστείλῃτε ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν περαιτέρω ἐνέρογειαν ἐπὶ τοῦ ὡς ἂν ἐμπιστευτικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ν. ΓΑΛΛΙΔΑΚΗΣ

Κοινοποιήσις

- 1.) Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- 2.) Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης Γεν. Διοικήσεως Δ.Δ. Διοικήσεως Β' Τμήμα 2
- 3.) Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως Γεν. Διοικήσεως Ἀσφαλείας Διοικήσεως Β' Τμήμα 2 Γραφ. 2ον
- 4.) Νομαρχίαν Δράμας.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως διέρχωνται ἐκ τῶν Γραφείων διὰ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς διαφόρους ἀνάγκας τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγῶνος.

Ὁφειλομένη ἀπάντησις

Π ρ ο ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς
κ. κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε,

Ὅπως τιχαίως περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. 91 ἀριθ. Πρωτ. 190)28.5.69 ὑμετέρα ἐγκύκλι-
ας πρὸς τοὺς ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Θε-
σοφώστου Ἐπαρχίας σας, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας
μᾶς ἐξέπληξε.

Διότι ἐξ ὧν ἐγνωρίζομεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐγγρά-
φων σας, ὡς Μητροπολίτου Ἀργολίδος, εὐρισκομένων
εἰς τὸ ἡμέτερον Ἀρχεῖον μᾶς εἶχε μείνει ἡ ἐντύπωση,
ὅτι ὁ νῦν Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Χρυσόστομος
ἦτο συντηρητικὸς Ἱεράρχης, σφόδρα ἀνθενωτικὸς, ὑ-
πέρομαχος τῶν σεπτῶν τῆς Ἀγίας Καθολικῆς Ὁρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας Παραδόσεων, καὶ ἐπομένως πλησιέ-
στερος, πρὸς τὴν ἡμετέραν κίνησιν, τῶν ἄλλων Ἱεραρ-
χῶν.

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ μᾶς ἐξέπληξεν, ὡς ἀνωτέρω
γράφομεν, ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφῳ σας,
εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαντῶμεν σχετικῶς, μεθ' ὅλου τοῦ ὀ-
φειλομένου εἰς τὸ τρισεγγίστον ἀξίωμα σας σεβα-
σμοῦ:

Σεβασμιώτατε,

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἐγκυκλίου σας εὐχεσθε εἰς τὰ ἀ-
γαπητὰ σας τέκνα τὴν χαρὰν τοῦ Παναγίου Πνεύμα-
τος». Ἀλλὰ τὰ ὅσα ἀκολούθως γράφετε, εἶναι ἐκαρ-
πὸς τοῦ Πνεύματος; Ἁγίε Πειραιῶς; Ἡμεῖς ἀκούο-
μεν τοῦ Θεοκλήτους Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν κεκρα-
γὸς καὶ λέγοντος: «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐ-
στίν, ἀγάπη, χαρὰ εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης,
ἀγαθωσύνη, πραότης». (Γαλ. Ε. 22) καὶ τοῦ Ἀδελφο-
θεοῦ Ἰακώβου γράφοντος: «Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία,
πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπεικὴς, εὐ-
πειθὴς, μεστὴ ἐλέους...» («Ἰακώβου Γ'. 17).

Τὰ ὅσα δὲ γράφετε ἀκολούθως δι' ἡμᾶς τοὺς λα-
ϊκοὺς, τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὰς σεπτὰς τῆς Ὁρθο-
δόξου Ἐκκλησίας Παραδόσεις, δὲν ἀνταποκρίνονται
πρὸς τὴν πραγματικότητά, διότι, οὔτε τόσοι «ἀπλοί-
κοι» εἴμεθα ὅπως μᾶς ἀπακαλεῖτε, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐν
θρησκευτικῇ ἀγνοίᾳ εὐρισκόμεθα. Γνωρίζομεν, χάριτι
Χριστοῦ, ὅσον εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν, τὸ ὄψος
καὶ τὸ βάθος τοῦ ἀποκαλυφθέντος εἰς πάντας ἡμᾶς,
Θεοῦ εὐδοκίας, «Μεγάλου τῆς Εἰσεθελίας Μυστηρίου»
(Α'. τιμοθ Γ'. 16). Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ διὰ τὴν ἐν
Χριστῷ σωτηρίαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν ὡς
πρῶτον σκοπὸν ἐν τῇ ζωῇ ἡμῶν, πιστευτὰ καὶ πρα-
κτέα.

Εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εὐρί-
σκονται βεβαίως καὶ πολλοὶ ἀπλοῦκοι, ἀλλ' ὑπάρχον
καὶ πλεῖστοι ἐπιστήμονες, ἱατροί, δικηγόροι, δικαστι-

κοί, καὶ ἀξιωματικοί, οἵτινες ἐτίμησαν τὰ Ἑλληνικά
ῥηματα εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, φέροντες καὶ τὰ στίγ-
ματα τῶν ὑπὲρ δυνάμιν ἀγώνων εἰς τὰ σώματά των
«γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν καὶ τῆς Πα-
τρὶδος τὴν Ἐλευθερίαν».

— Γνωρίζοντες δὲ πλήρως τὸν σκοπὸν τοῦ διε-
ξαγομένου ὑφ' ἡμῶν Ἱεροῦ ἀγώνος, σὰς πληροφοροῦν-
μεν ὅτι «...οὕτω τρέχοντες, ὡς οὐκ ἀδύνατοι, οὕτω πυ-
κτεόμενοι, ὡς οὐκ ἀέρα δέροντες» (Α'. Κορινθ. Θ'.
26)

Δὲν εἶναι δὲ δυνατόν νὰ γίνωμεν ἀντικείμενα ἐκ-
μεταλλεύσεως, ὅπως γράφετε, διότι δὲν εἴμεθα «ἐγγέλ-
ηχοι τῶν πολλῶν δοσχομένην» (Ματθ Η'. 39) ὥστε νὰ
δύνανται νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ὁ οἰοσθέντε, ἐκόντας ἄκον-
τας, εἰς ἄλλοτριαν «αὐλήν». Διότι καὶ τὴν «αὐλήν» τῶν
προβάτων, τοῦ Χριστοῦ γνωρίζομεν, καὶ τὴν «φωνήν»
τοῦ ἐμπροσθεν ἡμῶν πορευομένου Ἀρχιποίμενος «οἶ-
δομεν», γινώσκουμεν Αὐτὸν καὶ γινωσκόμεθα ὑπ' Αὐ-
τοῦ, τῆς σωτηρίου «νοῆς» μεταλαμβάνομεν, καὶ ἀγω-
νίζομεθα μέχρις αἵματος, διὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν κατὰ
τῆς Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ ἐπιδραμόντων «βαρῶν λύ-
κων».

— Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρικοὺς ἀδικεῖτε
μὲ τὰς ὕβρεις μὲ τὰς ὁποίας τοὺς περιούετε, καὶ τὴν
ψυχὴν σας κολάζετε, βλασφημοῦντες κατὰ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τὸ ὁποῖον προεχειρίσεν αὐτοὺς ἱερεῖς τοῦ
ὑψίστου Θεοῦ.

— Ὑπάρχον ἴσως καὶ ὀρισμένοι μὲ ἐλλείψεις
καὶ ἐλαττώματα. Ἀλλ' οἱ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας
εἶναι ὅλοι ἅγιοι;...

Σεβασμιώτατε:

— Δὲν εἴμεθα οὔτε εἰλωτες, οὔτε πληβεῖοι. Ἐ-
χομεν τὰ ἴσα πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας δικαιοῦμα-
τα, καὶ ἐπομένως δυνάμεθα νὰ λατρεύομεν τὸν Θεὸν
κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, θεωροῦν-
τες ΠΑΝΤΑ νεωτερισμὸν ὡς ἐπαγόρευμα τοῦ Δια-
βόλου.

— Τὸ δὲ «εὐλόγιον Θέμα» δὲν ἐδημιουργήθη ἐκ
τῆς ἐμμενῆς ἡμῶν εἰς τὰ Πάτρια, ἀλλ' ἐκ τῆς παρα-
νόμου καὶ ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Παπικοῦ κα-
λενταρίου εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησί-
ας, ἐνῶ τὰ 4)5 τῶν Ὁρθοδόξων ἐμμένουν εἰς τὸ Πά-
τριον Ἑορτολόγιον. Ὁ δὲ σοβαρώτατος κίνδυνος διὰ
τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος, δὲν προέρχεται ἐκ τῆς
παρουσίας ἡμῶν τῶν ἀρχαιρῶν καὶ ἰδεολόγων ἐθνι-
κοφρόνων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀμελείας ὀρισμένων Ποιμένων,
οἵτινες ἀφήνοντες τὰ πρόβατα ἐκδετα εἰς τὴν θηραι-
δίαν τῶν προβατοσχημῶν λύκων, ὅλον τὸ μένος των,
στρέφουν, λίαν παραδόξως καὶ ὑπόπτως, κατὰ τῶν πι-
στῶν καὶ εὐλαβεστάτων τέκνων τῆς Καθολικῆς Ὁρθο-
δόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

«Βλέπετε τὴν μάκαιραν εἰς τὴν θήρην «Σεβασμι-
ώτατε. ἡ μεταχειρισθῆτε αὐτὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς
Ὁρθοδοξίας».

Εισφοραί

ὕπὲρ τοῦ οἰοτροφείου

Μέσω Ἀρχιμανδρίτου Μεγκουρίου

κ. Ἀνώνυμος	50
κ. Ἀνώνυμος	100
Μιχαὴλ Πουλᾶκης	1.000
Βαρβάρα Παναγοπούλου	100
Κοσμάς Μοναχός	600
Μαρία Ρενιέρη	120
κ. Εἰρήνη	500
Μαρία Πουλᾶκη	2.200
Παρθενία Μοναχὴ	1.000
Φωτεινὴ Σισαμίδου	700
κ. Ἀνώνυμος	200
Ἀρετὴ Αἰγινίτου	100
Φωτεινὴ Καραγιαννοπούλου	200
κ. Ἀνώνυμος	100
ὁ κ. Π.Σ.	1.200
ὁ κ. Γ.Κ.	700
κ. Ἀλεξάνδρα Λουμίδου	500
κ. Μαρία	550
κ. Ματίνα Ἀνώνυμος	1.000
κ. Ἀνώνυμος	500
κ. Γεωργία	200
Γαρουφαλιά Κυπρεώτου	500
κ. Ἑλένη Μουσούρη	1.000
Ἑλένη Ροδινού	500
Σύνολον	13.620

Μέσω κ. Ἀθ. Ἀγγελουπούλου (Βόλος)

κ. Ἀνώνυμος	1.000
Τ. Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς	100
Ἀνώνυμος	50
Μαρία Μαυροπαπαδοπούλου	50
Φωτεινὴ Παπαχατζή	500
κ. Μουγκογιάννη	70
Στυλ. Διαμαντόπουλος	50
Δημ. Χαρίτος	40
Ἀνώνυμος	350

Σύνολον

2.360

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, ὅτι «ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» λίαν συντόμως θὰ ἀνοίξῃ βιβλιοπωλεῖον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς.

Εἶναι δὲ εὐνόητον ὅτι οἱ ἀγοράζοντες ἐξ αὐτοῦ τὰ βιβλία των, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα θὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς, καὶ βιβλία ἡγγυημένου Ὀρθοδόξου περιεχομένου θὰ προμηθεύωνται.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Πρόεδρον Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως
κ. κ. Γ. Παπαδόπουλον

Ἐξοχώτατε,

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει ὑψηλῶν καθηκόντων ὡς Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θεσησκευμάτων συγχαίρομεν Ὑμᾶς ἐγκαρδίως. Κύριος ἠδόκησεν ὅπως Ἑλθῇ εἰς χεῖρας ὑμετέρας Γεραῶς καὶ ἀποφασιστικῆς προσωπικότητος τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ἵνα ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης εὐαρεστηθῇ καὶ εὐφρῇ αὕτη βλέμμα συμπαθείας πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐπιλυθῶν διαπαντός τὰ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκορεμῶντα ζωτικὰ αἰτήματα ἡμῶν.

Μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν, ὅτι εἴσομεν τὸν πλέον κατάλληλον καὶ ἀρμοδίον πρὸς ἀπονομὴν τοῦ δικαίου μας, ἀναμένομεν ἐναγωνίως πρῶτον τὸ ἀνοίγμα τῶν κλεισθέντων πρὸ τίνος ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν μας καὶ δεύτερον, τὴν ταχτοποιήσιν τῶν τελουμένων ἐφ' ἡμῶν Βαπτίσεων καὶ Γάμων.

Θεῖα Μυστήρια ταῦτα, θεωρούμενα, ὡς μὴ ὀφείλεν, ἄκυρα, δημιουργοῦν σοβαρώτατα οἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα μὲ ἐντεῦθεν λίαν ὀδυνηρὰς ἐπιπτώσεις.

Ἐπικαλούμενοι πλουσίαν τοῦ Ὑψίστου τὴν εὐλογίαν ἐφ' Ὑμᾶς καὶ τὴν Ἐθνοσωτήριον Κυβέρνησιν ἐπ' ἀγαθῇ καὶ δόξῃ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους.

Διατελοῦμεν μετὰ διαπύρρον εὐχῶν

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
ΑΤΕΕΝΤΙΟΣ

Οἱ σὺν ἐμοὶ Ἐπίσκοποι, ὁ Κλῆρος καὶ ὁ εὐσεβέστατος λαὸς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Η ΛΕΙΤΟΤΡΓΙΑ

ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΥΤΩΝ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπείας ἐπετροπῆς ἡ ἐλευθέρα λειτουργία τῶν Ναῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν Δράμας.

Τύπες Δράμας 1 Ἰουλίου 1969.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Υπεύθυνος συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίριπας
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμαὶς	15.—
»	Ἐτησίᾳ	» 30.—
Ἑξωτερικοῦ	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίᾳ	» 4
Τιμὴ Φύλλου δρχ. 1		

Ἀναδρομή εἰς τὴν Ἱστορίαν

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀκόμῃ ἔτη τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας παρατηρήθησαν τάσεις πρωτοκαθεδρίας εἰς τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ρώμης. Αὐτὸς οὗτος, ὁ κατὰ τὸν πρῶτον μ.Χ. αἰῶνα ἀρχαῖος Ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης Κλήμης, γράφει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «... Καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἡμῶν ἐγνώσαν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔρις ἔσται ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἐπισκοπῆς» (θα ὑπάρξουν εἰς τὸ μέλλον ἔριδες διὰ τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα) (Ἐπιστολὴ Α΄ Κορινθ. Κεφ. 44ον) τὸ πάθος τῆς φιλαρχίας εἶχε τὸ κατὰ τὸν πρῶτον ἀνάπτυξιν ἔδαφος εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἀπ' ἐνὸς μὲν διότι οἱ τότε τῆς Δύσεως λαοὶ ἦσαν ἀπολίτιστοι καὶ ἡμιβάρβαροι ἔτι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς τῶν Ἀνατολικῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν τοιοῦτους, εἰς τὰ κλίματα τῶν ὁποίων ἦν θοὺν αἱ περιφημοὶ τότε Σχολαὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῶν Ἀθηνῶν κλπ., ἀπ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἦτο ἡ μόνη Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἐν τῇ Δύσει, πρὸς τὴν ὁποίαν, ὡς ἐκ τούτου, ἔτρεφον ἀπόλυτον σεβασμὸν οἱ τῆς Δύσεως, ἐνῶ πᾶσαι αἱ τῆς Ἀνατολικῆς ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι, τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Κύπρου, τοῦ Βυζαντίου, τῶν Φιλιππῶν, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Βεροῦσας, τῶν Θηβῶν, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Κορίνθου, τῶν Πατρῶν, τῆς Κρήτης, τῆς Κύπρου, τῆς Ἑρέσου καὶ ὅλαι αἱ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἦσαν Ἀποστολικαί, ὡς ἰδρυθεῖσαι ἐπ' αὐτῶν τῶν Θεοκηρῶν Ἀποστόλων καὶ ἐπομένως ἰσότητι.

Πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίας ἀποτεινόνται ὀνομαστικῶς αἱ δέκα τρεῖς τοῦ Παύλου Ἐπιστολαί, τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ ἔργον προϊστάμενοι οἱ ἱεροὶ συγγραφεῖς τῶν τεσσάρων Πανσέπτων Εὐαγγελίων, τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, μᾶς τοῦ Ἰακώβου, τριῶν τοῦ ἐπιστηθίου Ἰωάννου, τῆς τοῦ Ἰούδα, τῆς Ἀποκαλύψεως. Καὶ αὐταὶ ἔτι αἱ δύο ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀπ. Πέτρου ἀποτεινόνται, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πρώτης τοῖς «ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς πόντου, Γαλιτίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας» (Α' Πέτρ. 1), δηλαδὴ εἰς τοὺς Ἀνατολικούς.

Ἐπομένως ἐκ τῶν εἰκοσι ἐπτὰ βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, γραφέντων ἀπάντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μόνον τὸ ἓν, ἡ πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολὴ ἀποτείνεται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἂν ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ προβληθῇ ἀξίωσις τις διὰ πρωτοκαθεδρίας, τοῦτο ἔπρεπε νὰ συμβῇ εἰς τοὺς τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν προεστώτας, καὶ δὴ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων, ἐνθα ἐγεννήθη, ἐθαπτήθη, ἐκήρυξεν, ἐδιδασκαλοῦργησεν, ἐπαθεν, ἐτάφη, ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη ἐν δόξῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦς καὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία ἰδρύθη ὑπὸ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς,

ὅτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατήλθεν ἐν πυρίναις γλώσσαις εἰς τὸ ὄπρῳον αὐτῶν, θεωρουμένη διὰ τοῦτο δικαίως ὡς Μήτηρ πτωχῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Καὶ ὅμως οὐδέποτε οὔτε ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπος, οὔτε ἐκ τῶν ἄλλων Ἀνατολικῶν Ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν Προεστώτας διενενοήθη νὰ ἐγείρῃ τοιαύτην ἀξίωσιν.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων, εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς συνέθεσαν οἱ τῆς Ρώμης Ἐπίσκοποι τὸ περὶ «Πρωτείου καὶ Ἀλαθίτου τοῦ Πάπας» μυθώδες δόγμα, τὸ δ' ἔτι παραδόξον, πῶς ἐπικυρώθῃ τοῦτο ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Παλικῆς Συνόδου, ἐσχάτως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Β' Βατικανεῖου τοιαύτης.

Τὰ προεσβεῖα ἅτινα ἔδωσαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες εἰς τὸν τῆς Ρώμης καὶ εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν εἶναι ἐξουσίας τοιαῦτα, ἀλλὰ τιμῆς.

Οἱ λόγοι δὲ διὰ τοὺς ὁποίους ἐδόθησαν τὰ προεσβεῖα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸν ΚΗ' κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. «Πανταχοῦ τοῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁμοῖς ἐπόμενοι» λέγουσιν οἱ Θεοφόροι Πατέρες αὐτῆς τῆς Συνόδου, «... τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρίζομεν τε καὶ ψηφισόμεθα περὶ τῶν προεσβεῖων τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης. Καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνων, οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασι τὰ προεσβεῖα... τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι. τὰ ἸΣΑ προεσβεῖα ἀπένειμαν τῷ τῆς Νέας Ρώμης (Κωνσταντινουπόλεως) ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, ἐὼς λόγους κρίναντες, τὴν βασιλείαν καὶ Συγκλήτῳ τῇ ἡγεσίαν πόλιν. ΚΑΙ ΤΩΝ ἸΣΩΝ ΑΠΟΛΑΟΤΕΣΑΝ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ ΤΗ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΑΙ ΡΩΜΗ. Ἦτοι, ἐδόθησαν αἱ τιμητικαὶ αὐταὶ διακρίσεις εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἰσους πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους κατὰ τὸ ἀξίωμα δύο Ἀρχιεπισκόπους, διότι αἱ πόλεις, τῶν ὁποίων ἦσαν ἐπίσκοποι, ἐτύγχανον Πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, καὶ διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν οἱ τοὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν, οὐχὶ μόνον τὰ γενικά τῆς Ἐκκλησίας συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ τὰ μερικά τῶν ἐπὶ μέρους ἐκκλησιῶν, ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἀνωτάτων ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει εὐρισσομένων Ἀρχόντων, ὡς λέγει ἐν τῇ ἐποσημείωσει τοῦ ὁ Ἱερὸς Νικόδημος.

Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ τῶν Πάπας Παῦλος, κατὰ τὴν πρόσφατον εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπίσκεψιν του ἐδήλωσε δημοσίᾳ, ὅτι θεωρεῖ τὰς τέσσαρας πρώτας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, δηλαδὴ παραδέχεται τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ὡς θεοσυνεστός. Πῶς λοιπὸν ὁ αὐτὸς Πάπας ἐπεκράσας τὰς περὶ πρωτείου ἐξουσιαστικῶν καὶ ἀλαθίτου ἀποφάσεις τῶν Παλικῶν Συνόδων, οὕτως ἀντιθέτως πρὸς τὸν ὡς ἄνω ΚΗ' Κανόνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἑλληνικὸς Βορρᾶς

Θέλουμεν νὰ πιστεύομεν, ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητοι οἱ φόβοι τῶν Παλαιομερολογιτῶν, περὶ λήψεως, ἐναντίον των, μέτρων, τῇ εἰσηγήσει τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας, ὡς τὴν χαρακτηρίζουν. Ὅταν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, δοῦν ἐλευθέρως, πλείστα ἀγνοητικά «δόγματα», ἢ μᾶλλον κακοδόξοι αἰρέσεις καὶ ζοῦν καὶ βασιλεύουν οἱ Οὐνίται, εἶναι ἀνεπίτρεπτον νὰ θίγονται οἱ Παλαιομερολογίται, οἱ ὁποῖοι σιμβάινει νὰ εἶναι φανατικοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ ἀδιάλλακτοὶ Ἕλληνες. Τυχὸν δίωξις των, μόνον ἐκ τοῦ πονηροῦ δύναται νὰ προέρχεται.

«ΕΘΝ. ΚΗΡΤΞ», 30.6.69 (Ἀμερική)

Πεντακόσιοι περίπου ὁμογενεῖς ἐπιληψήσαντες τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Δημοτικῶν Σχολείων ἀρ. 122 τῆς Ἀστορίας διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν τελετὴν τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου τῆς Ἀγίας Μαρκέλλης τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Πέτρου καὶ μετὰ διδασκαλίσσας τὰς μοναχὰς ἀδελφὰς Συγκλητικὴν καὶ Διονυσίαν ὡς καὶ τὴν κ. Μάντην Μπέζα.

Τὸ πρόγραμμα ἦτο θαυμάσιον ἀπὸ πάσης ἀποψews. Ἐκατὸν καὶ πλέον παῖδιὰ τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ τοῦ Ἀπογευματινοῦ, ὁμοιόμορφος ἐνδεδιμένα, ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπέσπασαν ἀκατάτητα χειροκροτήματα. Τὰ νήπια ἔφαλιν διάφορα τραγούδια καὶ ἀρετὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπολυτίκια ἀπὸ μνήμης εἰς ἐκκληξίν των παρισταμένων.

Διάφορα παῖδιὰ ἀπήγγειλαν ποιήματα καὶ διαλόγους μετὰ θάρος καὶ εὐχέρειαν.

Ὁμίλησεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. Πέτρος, ἡ διδασκαλίσα ἀδελφὴ Συγκλητικὴ καὶ οἱ ἀνταρρόσκοποι τῶν ἡμερησίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ὡς καὶ ὁ γνωστός ὁμογενὴς χειροῦργος ἱατρός κ. Ἀν. Κασσαπιδῆς ἐκφράσαντες τὴν χαρὰν των διὰ τὸ ἐπι-

Συνόδου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Γ' τῆς Β' Οἰκουμένης τοιαύτης:

Δὲν εἶναι ὁμῶς ἀνάγκη νὰ εἶναι τις σοφός διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὰς αἰτίας τῶν τοιούτων τάσεων τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ρωμικῆς Ἐκκλησίας, οὐχὶ μόνον ἑωσφορικῆς ὑπερφηφειας λόγοι, ἀλλὰ καὶ χαμεροπυρὶς ἰδιοτελείας καὶ ὀλοφροσύνης τοιοῦτοι, ἦσαν τὰ αἷτια τῶν ὑπερφυαλῶν ἀξιώσεων αὐτῶν. Εἶναι τόσον χονδροειδεῖς αἱ ἐπ' αὐτῶν παρερμηνίαι τῶν ἱερῶν κειμένων, ὅτι ἐπικαλοῦνται πρὸς ὑποστήριξίν των ἐσκυμμέναν κακοδοξίαν των, ὥστε κινεῖν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν πονοῦντων διὰ τὰς τοιαύτας ἱεροσύλους τῶν Παπῶν πράξεις. Τὰ ὅσα ἐν συνεχείᾳ θὰ γραφοῦν εἰς τὴν στήλην ταύτην, θὰ ἀποδείξουν τρανῶς τῶν ἀνωτέρω λόγων τὸ ἀσφαλές.

τελούμεον ἔργον εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ἀγίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶναι πλήρως ἐκπαιδευμένοι ὅλοι οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες.

Θεομὰ συγκαταστήσας ἀξίζουσιν εἰς τὴν ἀδελφὴν Συγκλητικὴν καὶ τὴν ἀδελφὴν Διονυσίαν διὰ τὰς προσπαθείας των, ὅπως δώσωσιν Ἑλληνορεπὴ μόρφωσιν εἰς τὰ ὑπερεκατὸν παῖδιὰ τοῦ σχολείου των. Οἱ κόποι των καὶ αἱ θυσίαι των ἀποδίδουν σήμερον ἀγλαοὺς καρπούς.

Νέους κανόνες διὰ τὸ βάπτισμα ἐπέβαλεν ὁ Πάπας

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ, 20. (Ρώμη).- Τὸ Βατικανὸν ἐξέδωκε νέους κανόνες διὰ τὸ μυστήριον τῆς βαπτίσεως καὶ ἀπὸ τοῦδε ὁ ἱερεὺς ὁ ὁποῖος θὰ τελῇ τὸ μυστήριον δὲν θὰ ἐκφωνῇ τὸ «ἀπετάξατο τὸν Σατανᾶν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ».

Οἱ γονεῖς θὰ διαδραματίζουσιν πλέον ἐνεργὸν ρόλον εἰς τὸ μυστήριον τῆς βαπτίσεως συμφώνως πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ πάπα Παύλου. Ἡ ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τὴν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς μικροτέραν ἡλικίαν βάπτισιν τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἐφ' ὅσον βαπτίζονται ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των θὰ ἀποβάλλουσιν συντομώτερον τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα.

Ἀπὸ τὸ 1614, κατὰ τὴν βάπτισιν ὁ ἱερεὺς ἐξήτει ἀπὸ τὰ νήπια νὰ ἀποβάλουσιν τὸν Σατανᾶν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐπειδὴ, ὅμως, ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀπάντησιν ἔδιδον οἱ γονεῖς ἢ οἱ νονοὶ ἀπεφροσύνη ὅπως ἐγκαταλείφθῃ τὸ τελεουργικὸν αὐτό.

Μακεδονία 20 Ἰουνίου 69

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

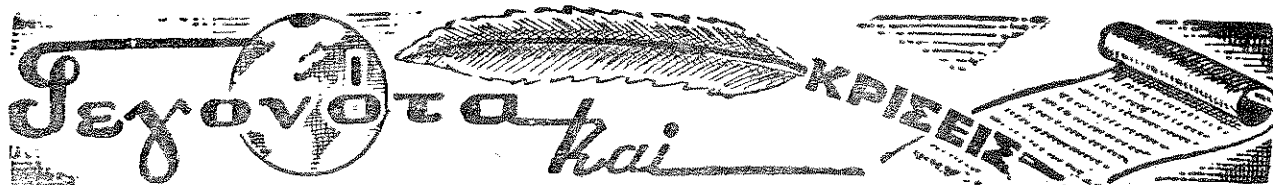
Γεννημένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ Δοξίας ἀνδειχθῆσαν οἱ ἀκόλουθοι ἀπαρτίσαντες τὸ νέον Διοικητικὸν Σημβάλιον:

- 1) Π ρ ό ε δ ρ ο ς Χαράλαμπος Καραγιαννίδης.
 - 2) Ἀ ν τ ι π ρ ό ε δ ρ ο ς Νικηφόρος Χαρατσίδης.
 - 3) Γ ε ν . Γ ρ α μ μ α τ ε ς Πολύκαρπος Γεωργιάδης.
- Μ έ λ η Στυλιανὸς Λαζαρίδης, Χαράλαμπος Τσιγκολίδης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ πληρώματος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Ἱεροθέος, ὅστις λειτουργεῖ κατ' αὐτὰς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Ἀννης Παλουκίων Σαλαμίνας δὲν ἀνήκει εἰς τὸ ἡμέτερον Ἱερατεῖον.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου)

Επιδρομαί εἰς τὸν ὁδὸν Ἀχαρνῶν

Εἰς τὸ ἐγκριτὸν χριστιανικὸν φυλλάδιον «Ὁρθόδοξος Τύπος» (20—Μαΐου 69) καὶ εἰς σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπιδρομαί εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν» ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸ μέσον τῶν παραπλεύρως δημοσιευομένων φωτογραφιῶν εἶναι ὁ μεγαλοπρεπὴς ὀρθόδοξος ναὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱερατικοῦ Παντελεήμονος τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς καντρικῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 111 ἀριθ. ἐντὸς τοῦ ὁποίου τελοῦνται τὰ ἱερὰ Μυστήρια καὶ συντελεῖται ὁ ἀγιασμός τῶν πιστῶν. Ἐξ ἀριστερῶν εἰκονίζεται τὸ μεγαθέριον τῆς ἀντιχριστιανικῆς Μασονίας, ἐπίσης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 19, ὅπου πραγματοποιοῦνται μυστικαὶ συγκεντρώσεις μὲ ἀγνώστους σκοποὺς, κατευθυνομένους ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Σιωνισμοῦ (Ἑβραϊσμοῦ). Καὶ ἐκ δεξιῶν, πάλιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν ἀριθ. 246, ὑψοῦται ὁ «ναός» τῶν οὐνιτῶν, ὡς Δούρειος Ἴππος τοῦ παπισμοῦ, ὅπου μὲ ἀπατηλὴν ὀρθοδοξοφάνειαν ἀσκεῖται προπαγάνδα εἰς βάρος τῶν Ὁρθόδοξων Ἑλλήνων Χριστιανῶν. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἤρχισε νὰ ἀνοικοδομητῇ πρὶν ἀπὸ 60 ἔτη καὶ ἀκόμη δὲν ἑπερατώθη δι' οἰκονομικοὺς λόγους καὶ ἄς ἔχη πολυτληθεῖς ἐνορίτας.

Ἐνῶ τὰ ὡς ἄνω δύο πολυδάπανα ἀντιορθόδοξα κέντρα ἐκτίσθησαν, ἐσχάτως, καὶ ἀπεπερατώθησαν, εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς καθυστερήσεως, ἀλλὰ μὲ ταχύτατον ρυθμὸν καὶ ἄς ἐστοίχισαν δεκάδες ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἕκαστον. Πόθεν, λοιπὸν, ρεεὶ ὁ χρυσὸς αὐτὸς καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν δαπανᾶται εἰς τὴν Πατρίδα μας; Θὰ στραφοῦν ποτὲ πρὸς τὸ σκότος οἱ προβολεῖς τῆς ἀληθείας;

Ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Τύπον συμπεραίνεται, ὅτι αἱ αἵρέσεις δρῶσιν ἐλευθέρως ἐν Ἑλλάδι καὶ προπάντων ὁ ἀπαίσιος ἐλευθεροτεκτονισμὸς καὶ ἡ Οὐνία, τῶν ὁποίων τὴν ποικίλην δραστηριότητα οὐδὲν δύναται νὰ ἀνακόψῃ. Δυστυχῶς αἱ ποικιλάνημοι αἵρέσεις εἶναι ἐλευθεραὶ εἰς τὴν χώραν μας, ἐνῶ ἡ γνήσια Ὁρθοδοξία καὶ αἱ σεπτὰ τῆς ἐκκλησίας παραδόσεις βάλλονται πανταχόθεν. Ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων, τῶν ὁμολογητῶν, τῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων ὑφίσταται ἐμφανῶς καὶ ἀφανῶς διωγμὸν. Καὶ τοῦτο δὲν συμβαίνει μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν φιλότιμην πατρίδα ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Τὶ ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ἐν προκειμένῳ ἡμεῖς οἱ βιούντες καὶ ἀναπνέοντες ἐντὸς τῆς ζειδώρου καὶ ὀξυγονοῦχου ἀτμοσφαίρας τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας καὶ ὀρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας;

Ὅφειλομεν νὰ ἀναλάβωμεν ἀγῶνα μέγαν καὶ ἱερὸν πρὸς ἐξουθένωσιν καὶ ἐκμηδένισιν τῶν ὑποούλων, καταχθονίως καὶ ἐξουθεντικῶς βαλλόντων κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως. Στῶμεν καλῶς!!! Στῶμεν μετὰ θάρρους ἀκατανίκητου πρὸς ὑπεράσπισιν, κραταίωσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς φιλῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ ἧς ποταμοὶ αἱμάτων ἐχύθησαν καὶ μυριάδες μαρτύρων ἐθυσιάσθησαν. Ἀλλοίμονον! Κατὰ τὰς

ἐσχάτας ταύτας ἡμέρας γίνεται προσπάθεια ὑπονομεύσεως καὶ καταπρακτώσεως τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὑπὸ ποιμένων καὶ ἱεραρχῶν, οἵτινες θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπερῃμύνοντο καὶ ἐθυσιάζοντο χάριν αὐτῆς. «Ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαός» ὁ ἀκολουθῶν τὸ πάτριον ἐορτολόγιον καὶ ἐμμένων στερεῶς εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς εὐσεβεῖς παραδόσεις εἶναι ἀποφασισμένος νὰ γίνῃ ὀλοκαύταμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁρθοδοξία ἢ θάνατος!!!

Ζῶντες μὲ τὸ ὄραμα τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ πατρίου ἐορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ λατρείᾳ καὶ ὑπὸ τῶν καينوτομησάντων καὶ αὐθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς ἀποσχισθέντων ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Μιάς, Ἁγίας, Ἀποστολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, στεντοριά τῇ φωνῇ διακηρύττομεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ λάβουν τὰς κεφαλὰς μας ἐπὶ πῖνακι, ὅτι «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ καὶ λάμψῃ πάλιν ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία»: «ἦ ς π ὕ λ α ι Ἀ δ ο υ ο ὗ κ α τ ι σ χ ὺ σ ο υ ς ι» κατὰ τὴν προφητικὴν ρῆσιν τοῦ Θεοῦ Δομητορος Αὐτῆς.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου ἐχειροτονήθη διαδιχικῶς εἰς Ἀναγνώστην, Ὑποδιάκονον καὶ Διάκονον ὁ Μοναχὸς Καλλίνικος Καραφυλλῆς τὴν 15.4.69 εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγ. Κυριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, Φιλῆς Ἀττικῆς καὶ εἰς Ἱερομόναχον τὴν 16.4.69. Εἶτα ἀπεστάλη ὡς ἐφημέριος εἰς Κάλυμνον.

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Σαλαμίνο κ. Γερωντίου ἐχειροτονήθη εἰς Ἱερομόναχον ὁ Ἱεροδιάκονος Ἐπιφάνιος Μαυροσιναῖκος, τὴν 5.7.69 εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Εἰσὶν ἐν αὐτοῖς καλὴν πνευματικὴν πρόδον.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 20 Ἰουλίου ἡμέραν Σάββατον ἐορτὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ πανηγυρίζουν οἱ ὁμώνημοι Ἱεροὶ Ναοὶ 1) Δομοκοῦ 2) Βερδικούσης καὶ 3) Ἱ. Μονῆς Κουβαρῶ Ἀττικῆς.

Τὴν 26 Ἰουλίου ἡμέραν Παρασκευὴν ἐορτὴν τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς πανηγυρίζουν οἱ ὁμώνημοι Ἱ. Ναοὶ 1) Μοναστηράκι—Ἀθηνῶν 2) Ἱερὰς Μονῆς (ἀειμνήστου Π. Ἱερονύμου), Ἀχαρνῶν δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας καὶ 3) Ἱ. Μονῆς Λαρίσης (Ἀρχιμ. Ἀρσενίου).

Τὴν 28 Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν ἐορτὴν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου πανηγυρίζουν δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας αἱ ὁμώνημοι Ἱ. Μοναὶ 1) ἡ παρὰ τὴν Λιγκόθουριν καὶ 2) ἡ παρὰ τὴν Παιανίαν—Ἀττικῆς.